A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2006. július 19.)

a Luxemburg által az „1929-es" holdingtársaságok és a „milliárdos" holdingtársaságok javára alkalmazott C 3/2006 támogatási programról

(az értesítés a C(2006) 2756. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/940/EK)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra, és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

azt követően, hogy az érintett feleket az említett cikkeknek megfelelően felkérte észrevételeik megtételére ([1]),

mivel:

(1) 1997-ben a Tanács a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódexet fogadott el a káros adóverseny elleni küzdelem céljából ([2]). Az e kódex keretében tett kötelezettségvállalásokat követően a Bizottság 1998-ban közleményt tett közzé az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak a vállalkozások közvetlen adóival kapcsolatos intézkedésekre történő alkalmazásáról ([3]), amelynek értelmében a Bizottság hangsúlyozta az e szabályok szigorú alkalmazására és az egyenlő bánásmód elvének betartására irányuló elszántságát. Ez az eljárás e közlemény keretébe illeszkedik.

I. ELJÁRÁS

(2) 1999. február 12-i, D/50716 számú levelével a Bizottság előzetes információk átadását kérte Luxemburgtól az „*adók alól egy 1929. évi törvény címén mentesített társaságokra*" vonatkozóan. 1999. március 26-i A/32604 levelükben a luxemburgi hatóságok megküldték az 1929. évi törvénnyel mentesített holdingtársaságok (a továbbiakban a „mentesített 1929-es holdingok") rendszerének leírását, az „*1971. december 29-i törvény*" és az „*1978. november 30-i törvény*" által módosított formában.

(3) A 2000. július 5-i D/53671 levelével a Bizottság kiegészítő tájékoztatást kért Luxemburgtól a mentesített 1929-es holdingokra, és különösen a „*»milliárdos« holdingoknak*" (a továbbiakban: „mentesített milliárdos holdingok") „*nevezett rendszert szabályozó 1938. december 17-i törvényre*" vonatkozóan. A luxemburgi hatóságok 2000. július 20-i keltezésű, A/36150 számú levelükben átadták a kért kiegészítő információkat.

(4) A Bizottság 2001. március 26-i D/51279 levelében további kiegészítő információkat kért, így különösen a mentesített 1929-es holdingok és a mentesített milliárdos holdingok javára szóló adórendszereket létrehozó törvények szövegét. A luxemburgi hatóságok 2001. május 11-i keltezésű, A/33928 számú levélben átadták a kért információkat.

(5) A Bizottság 2002. február 11-i D/50571 számú levelében tájékoztatta a luxemburgi hatóságokat arról, hogy előzetesen ezt az intézkedést támogatásnak tekinti, és felhívta az említetteket észrevételeik benyújtására, az EK-Szerződés 93. cikkének [jelenleg 88. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet ([4]) 17. cikkének (2) bekezdésével bevezetett, a létező támogatási programokra vonatkozó együttműködési eljárásnak megfelelően. A Bizottság és a luxemburgi hatóságok között 2002. április 19-én tartott ülést követően ez utóbbiak 2002. május 2-i A/33288 levelükben elküldték a kért információkat. Az említett hatóságok és a Bizottság között 2002. október 17-én egy második ülésre is sor került.

(6) 2004. március 9-én az A/51743 számú levelében a Bizottság azt kérte Luxemburgtól, hogy tegye naprakésszé a szóban forgó rendszerre vonatkozó információkat, azáltal, hogy közöl minden, a mentesített 1929-es holdingok adóügyi kezelésére vonatkozó, javaslat tárgyát képező vagy már elfogadott új rendelkezést, az említett rendszer előzetes vizsgálatának a 659/1999/EK rendelet 17. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelő lezárása céljából. 2004. május 6-i levelében Luxemburg közölte a Bizottsággal a kért információkat.

(7) 2004. szeptember 15-én egy harmadik ülésre is sor került a luxemburgi hatóságok és a Bizottság között, amely során a Bizottságot tájékoztatták a mentesített 1929-es holdingok adórendszeréről szóló, az 1929. július 31-i törvény néhány módosítását javasló 5231. sz. törvénytervezetre vonatkozó bizonyos adatokról.

([1]) HL C 78., 2006.3.31., 2. o.

([2]) HL C 2., 1998.1.6., 1. o.

([3]) HL C 384., 1998.12.10., 3. o.

([4]) HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

(8) A Bizottság 2005. május 4-i D/53536 levelében kérte az 5231. sz. törvényjavaslat 2005. április 19-i jóváhagyására vonatkozó információk átadását, a szóban forgó rendszer előzetes értékelésének kiegészítése céljából. A luxemburgi hatóságok 2005. június 1-jei (A/34536), illetve 2005. június 23-i (A/35047) levelükben benyújtották a Bizottságnak a kért információkat.

(9) A Bizottság 2005. július 11-i (D/55311) levelében különösen arról tájékoztatta Luxemburgot, hogy az előzetes értékelésében úgy vélte, a szóban forgó rendszer (ahogyan azt a holdingtársaságok adórendszeréről szóló 1929. július 31-i törvény 1. cikkét módosító 5231. sz. törvénytervezet – a jelenlegi 2005. június 21-i törvény – 2005. április 19-i parlamenti jóváhagyása módosította) a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak minősül.

(10) 2005. július 25-én az említett hatóságok és a Bizottság között sor került egy negyedik ülésre is, amely során az ügyet különösen a szóban forgó rendszernek a 2005. június 21-i törvény általi módosításai fényében vizsgálták meg.

(11) A 2005. július 28-i (D/55780) levelében a Bizottság tájékoztatta Luxemburgot arról, hogy előzetes értékelése szerint a 2005. június 21-i törvény által módosított 1929. július 31-i törvény jellege a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatás, és felhívta Luxemburgot arra, hogy a 659/1999/EK rendelet 17. cikke (2) bekezdésének értelmében nyújtsa be megjegyzéseit.

(12) 2005. szeptember 5-i (D/56729), illetve 2005. szeptember 19-i (D/57172) keltezésű levelében a Bizottság a luxemburgi hatóságokhoz fordult a kért megjegyzések átadása érdekében.

(13) Mivel az előírt határidőn belül nem érkezett válasz, a Bizottság 2005. november 25-i levelében ([5]) a Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése alapján a következő megfelelő intézkedéseket javasolta Luxemburgnak:

(a) e megfelelő intézkedések elfogadásának időpontjától számított 30 napos határidőn belül tagadja meg minden új kérelmezőtől azt, hogy részesíti az 1929-es holdingtársaságok luxemburgi rendszerének kedvezményeiben;

(b) hozzon meg minden törvényi, közigazgatási és más szükséges intézkedést ahhoz, hogy a mentesített 1929-es holdingok luxemburgi rendszerét megszüntessék, vagy hogy az abból eredő, az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében vett valamenynyi támogatási elemet eltávolítsanak;

(c) a 659/1999/EK rendelet 2. cikkének megfelelően jelentse be a Bizottságnak a mentesített 1929-es holdingok rendszerének a fenti a) pont keretében tervezett valamennyi módosítását;

(d) e megfelelő intézkedések elfogadásának időpontjától számított 30 napon belül tegyen nyilvános nyilatkozatot a szükséges módosításoknak az adójogszabályaiba történő belefoglalására vonatkozóan.

(14) Ugyanezen levélben a Bizottság arra is felszólította a luxemburgi hatóságokat, hogy a javaslat kézhezvételétől számított egy hónapon belül írásban jelezzék számára, hogy Luxemburg – a 659/1999/EK rendelet 19. cikke (1) bekezdésének megfelelően – fenntartás és kétség nélkül elfogadja-e valamennyi megfelelő intézkedést, a rendszer hatályon kívül helyezése végleges időpontjának megemlítésével. A Bizottság jelezte, hogy ellenkező esetben az említett rendelet 19. cikke (2) bekezdésének rendelkezései értelmében megindíthatja az ugyanezen rendelet 4. cikke (4) bekezdésében előírt eljárást.

(15) 2005. december 9-i (A/40451) levelében Luxemburg tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy visszautasítja a javasolt megfelelő intézkedéseket. Figyelembe véve Luxemburg visszautasítását és tekintettel a luxemburgi hatóságok által a fent említett levélben megfogalmazott észrevételekre, a Bizottság úgy döntött, hogy megindítja a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást.

(16) 2006. február 9-i (SG D/200621) és a 2006. március 28-i (SG D/201345) keltezésű levelében a Bizottság értesítette Luxemburgot a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás megindítására vonatkozó határozatáról, valamint e határozat helyesbítéséről.

(17) A Bizottság határozatát (annak helyesbített változatát) az Európai Unió Hivatalos Lapjában tették közzé ([6]). Határozatában a Bizottság felhívta az érdekelt feleket észrevételeik benyújtására. A Bizottság ebben az összefüggésben semmilyen észrevételt nem kapott érdekelt harmadik személyektől.

(18) 2006. április 13-i (A/32917) levelében Luxemburg benyújtotta az észrevételeit.

(19) 2006. július 6-án kiegészítő ülésre került sor a luxemburgi hatóságok és a Bizottság között, amely során a fent említett hatóságok kiegészítő tájékoztatást adtak az 1929-es holdingok finanszírozási tevékenységeiről és azzal kapcsolatos lehetséges jogos elvárásukról, hogy egy átmeneti időszakban továbbra is részesülnek a mentességi rendszer kedvezményeiben.

([5]) SG(2005) D/205866

([6]) Lásd az 1. lábjegyzetet.

II. AZ INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

(20) A mentesített holdingokról szóló, 1929. július 31-i alaptörvény olyan adóügyi eszközt vezetett be, amelynek célja, hogy ösztönözze egy nemzetközi társaságcsoportba tartozó üzleti tevékenységet folytató társaságok által felhalmozott nyereség elosztását a kedvezményben részesülő holdingok által kapott, majd azok részvényesei között kiosztott nyereségek többszöri megadóztatásának elkerülésével. 1937-ben, az 1929. július 31-i törvény módosításait követően Luxemburg kiegészítő mentesített jogállást hozott létre a legalább egymilliárd luxemburgi frank (LUF) összegű kezdő sajáttőke-apporttal megalapított milliárdos holdingok számára. Luxemburg ezenkívül bevezette a részesedések mentesítési rendszerét, amely alapján az osztalékok, a jogdíjak, a tőkenyereség és azon társaságok részvényeinek eladásából származó elszámolás eredményei, amely társaságokban a holding részesedéssel rendelkezik, bizonyos feltételek betartása esetén nem adókötelesek. Következésképpen Luxemburg ma az általános jog szerint szabályozott, a részesedések mentességének általános rendszerén (a jövedelemadóról szóló törvény 166. cikke), az „anya- és leányvállalatokról" és a „kamatok-jogdíjakról" szóló irányelveket ([7]) átültető rendszeren túl az 1929-es holdingok és a milliárdos holdingtársaságok egyedi mentességi rendszerével is rendelkezik.

(21) Az 1929. július 31.-i törvénynek megfelelően a mentesített 1929-es holdingok Luxemburgban nem tartoznak semmiféle olyan közvetlen adókötelezettség alá, mint különösen a társasági adó, a helyi kereskedelmi adó ([8]), és a nettóvagyonadó ([9]). Kötelezettek azonban a tőke olyan adóira, mint az ingatlanadó ([10]) és az éves jegyzési adó ([11]). A mentesített 1929-es holding által kapott osztalékok, kamatok, jogdíjak és tőkenyereségek így Luxemburgban nem adóztathatók. A mentesített 1929-es holding által kifizetett osztalékok, jogdíjak ([12]) és kamatok nem forrásadó-kötelesek ([13]). Végül a mentesített 1929-es holdingok, sem a más luxemburgi társaságok által külföldre folyósított kamatok tekintetében nem állapítanak meg forrásadót, míg a nem mentesített letelepedett társaságok által beszedett kamatokat továbbra is adóköteles bevételnek tekintik.

(22) Meg kell jegyezni, hogy a mentesített 1929-es holdingtársaságok (mint bármely más luxemburgi társaság) által egy másik tagállamban lakóhellyel rendelkező olyan természetes személyeknek fizetett kamatok tekintetében, akik a kamatozó megtakarítási formákból eredő jövedelmek adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv ([14]) értelmében kedvezményezettek, az említett irányelv által meghatározott forrásadót kell fizetni Luxemburgban. A Luxemburgban 2006. január 1-jétől bevezetett, a lakóhellyel rendelkező természetes személyeknek fizetett kamatokra alkalmazott 10 %-os végső forrásadó a mentesített 1929-es holdingtársaságok által fizetett kamatokat érinti.

(23) A mentesített 1929-es holdingok általában nem tartoznak a kettős adóztatás és az adócsalás megelőzéséről szóló, Luxemburg által kötött kétoldalú egyezmények hatálya alá.

(24) A tőke megadóztatását illetően egy mentesített 1929-es holding 1 %-os tőkeilleték fizetésére köteles a készpénz és a vagyoni eszköz formájában szolgáltatott apport esetében ([15]). Ezen kívül kötelesek a befizetett sajáttőke és a névértéken felüli befizetések értéke évi 0,2 %-os jegyzési adójának megfizetésére, aszerint, ahogy azt az előző pénzügyi év lezárásának időpontjában megállapították ([16]). Egy mentesített 1929-es holding pénzeszközöket kölcsönözhet a részvényeseitől, bankoktól vagy más hitelintézetektől, és kötvényeket bocsáthat ki. A jegyzési adó meg nem fizetésének elkerülésére az alultőkésítésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, ha az idegen tőkéből illetve saját

([7]) A 2003. december 22-i 2003/123/EK tanácsi irányelvvel, illetve a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló 2003. június 3.-i 2003/49/EK tanácsi irányelvvel (HL L 157., 2003.6.26., 49. o.) módosított, a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv (HL L 225., 1990.8.20., 6. o.)

([8]) A Luxemburgban honos társaságok és a külföldi társaságok állandó telephelyei közösségeket terhelő jövedelemadót fizetnek, amely legfeljebb 22 %, és helyi kereskedelmi adót, amely helységenként változó, de eléri az átlag 7,5 %-ot, és a költségekkel csökkentett bruttó jövedelemnek megfelelő jövedelmet terheli, kivéve az olyan le nem vonható költségeket, mint a közvetlen adók, az osztalékok és a részesedések rejtett folyósításai.

([9]) Luxemburg a honos társaságokra és a külföldi társaságok állandó telephelyeire 0,5 %-os nettóvagyon-adót alkalmaz, amelyet a minden év január 1-jén meglévő nettó vagyoni eszközökre, azaz a vagyoni eszközök szokásos becsült piaci értéke és harmadik személyekkel szembeni adósságok közötti különbségre vet ki.

([10]) Helyi adó, amelyet a vállalkozások birtokában levő ingatlanok értéke után vetnek ki.

([11]) A befizetett sajáttőke és a névértéken felüli befizetések 0,2 %-os adója.

([12]) Luxemburg egyébként 2004. január 1-jétől általánosan eltörölte a jogdíjak adóinak levonását (kivéve a külföldre irányuló kifizetések esetét).

([13]) Egy nem mentesített társaság által kifizetett osztalékok után a folyósított bruttó összeg 20 %-át fizetik meg forrásadóként (25 %, ha az adó költségét a kifizető átveszi), kivéve a 90/435/EGK irányelv alkalmazása esetén, vagy ha a LIR 147. cikke értelmében minősített részesedésekről van szó. Ez a forrásadó egyes egyezmények rendelkezéseinek megfelelően csökkenthető. A kamatok általában nem képezik forrásadók tárgyát, hacsak nem minősítik azokat rejtett osztaléknak. A nem honos kedvezményezetteknek kifizetett jogdíjak nagy része 10 % forrásadó tárgyát képezi (11,11 %, ha az adó költségét a kifizető átveszi). Luxemburg nemrég fogadta el adójogszabályaiban a 2003/49/EK irányelv által meghatározott mentességet. Ez a forrásadó egyes egyezmények rendelkezéseinek megfelelően csökkenthető vagy elhagyható.

([14]) HL L 157., 2003.6.26., 1. o. A legutóbb a 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.

([15]) Minden luxemburgi társaság készpénz- vagy természetbeni apportja 1 %-os tőkeilleték tárgyát képezi.

([16]) Amennyiben egy mentesített 1929-es holding a kifizetés pénzügyi évének lezárásakor a befizetett tőke 10 %-át meghaladó osztalékot fizet ki, a következő üzleti év jegyzési adóját a szóban forgó osztalék tízszeresére becsült adóalapon kell kivetni.

tőkéből történő finanszírozás aránya meghalad bizonyos pénzügyi rátákat. Végül, egy mentesített 1929-es holding igazgató tanácsának Luxemburgban lakóhellyel rendelkező vagy nem rendelkező tagjainak, vezetőinek vagy könyvvizsgálóinak fizetett díjakat 20 % forrásadó terheli.

Feltételek

(25) Csak a Luxemburgban bejegyzett társaságok ([17]) részesülhetnek a mentesített 1929-es holdingok rendszerének kedvezményében, ellentétben az egyszemélyes vállalkozásokkal, a nem társasági formában, szerződéses alapon működő közös vállalkozásokkal, az állandó telephelyekkel és fióktelepekkel, illetve a külföldi társaságok helyi kirendeltségeivel. Egy mentesített 1929-es holding jegyzett tőkéjének összege a választott társasági formától függ. Egy 1977. július 29-i nagyhercegi rendelet értelmében egy mentesített 1929-es holding legalább 24 000 eurós, teljes egészében befizetett saját tőkével kell rendelkezzen.

(26) A Luxemburgban letelepedett társaságokat csak akkor lehet mentesített 1929-es holdingként bejegyezni, ha kizárólag a más luxemburgi vagy külföldi társaságokban való bármely formájú részesedés megszerzésére, birtokolására és hasznosítására irányuló tevékenységet folytatnak, különösen kölcsönök nyújtásával, szabadalmak birtoklásával és szerzői jogi használati engedélyek vagy know-how megadásával azon társaságok számára, amelyekben részesedéssel rendelkeznek. Mentesített 1929-es holding a saját nevében nem folytathat ipari tevékenységet, illetve nem működtethet a nyilvánosság előtt nyitva álló kereskedelmi telephelyet. Amennyiben tevékenységeit az így meghatározott területen túlra terjeszti, elveszíti ezt a jogállását, és teljes mértékben adóköteles kereskedelmi társaságként kezelik.

(27) A mentesített 1929-es holding engedélyezett tevékenységei közé tartozik különösen:

(a) bármely luxemburgi vagy külföldi korlátolt felelősségű társaság tőkéjében való részesedések megszerzése, birtoklása, kezelése és eladása;

(b) luxemburgi vagy külföldi kötvények, letéti jegyek és adóslevelek megszerzése, birtoklása, kezelése és eladása;

(c) luxemburgi és külföldi társaságokban pénzügyi részesedések megszerzése, birtoklása, kezelése és eladása;

(d) bármely formájú kölcsön, előleg vagy garancia nyújtása azon társaságoknak, amelyekben közvetlen tőkerészesedéssel rendelkezik. Az említett társaságok tőkéjében legalább 25 %-os részesedéssel kell rendelkezni az említett kölcsönök biztosításához;

(e) arany vagy aranyhoz kötött kereskedelmi papír birtoklása;

(f) (a tőzsdén jegyzett vagy magánkibocsátású) kötvények vagy letéti jegyek kibocsátása;

(g) szabadalmak megszerzése és birtoklása, ezek hasznosítása hasznosítási engedélyek megadása által leányvállalatai számára, és az említett hasznosítási engedélyek ellenértékeként jogdíjak beszedése (a hasznosítási engedélyeket harmadik személyeknek is felajánlhatja, anélkül, hogy azokkal kereskedne);

(h) a szabadalom birtoklását kiegészítő védjegyek és hasznosítási engedélyek birtoklása, és azok hasznosítása szintén gyakorolható a jogdíjak leányvállalatoktól történő beszedése révén, de kizárólag kiegészítésként.

(i) személyegyesítő társaságok részesedéseinek birtoklása, feltéve, hogy a mentesített 1929-es holding a befizetett tőkének legalább 1 240 000 eurós részét birtokolja, és pénzügyi felelőssége az apportjára korlátozódik.

(28) A tiltott tevékenységek különösen:

(a) minden ipari vagy kereskedelmi tevékenység, vagy bármely szolgáltatásnyújtás;

(b) a nyilvánosság előtt nyitva álló kereskedelmi telephely használata;

(c) ingatlanjavak tulajdonlása a saját helyiségeiként használtakon kívül;

(d) ügynöki, banki, vagy vállalatirányítási tevékenység bármely társaság számára történő visszterhes gyakorlása, kivéve, ha leányvállalatról van szó;

(e) rövid vagy közepes futamidejű kereskedelmi papír kibocsátása;

(f) bármely formájú kölcsön, előleg vagy garancia nyújtása a leányvállalaton kívül bármely jogalanynak;

(g) nem szabadalmaztatható szellemi tulajdonjogok megszerzése;

(h) a leányvállalatai ügyeiben való közvetlen részvétel.

(29) A mentesített 1929-es holdingok a luxemburgi Administration de l'Enregistrement et des Domaines (közvetett adók hatósága) felügyelete alá tartoznak, amely felhatalmazással rendelkezik a könyveik megvizsgálására, de kizárólag azért, hogy megbizonyosodjon arról, hogy az említett holdingok által végzett tevékenységek tiszteletben tartják az 1929. évi jogszabály által meghatározott korlátokat.

([17]) Részvénytársaságokról, korlátolt felelősségű társaságokról, betéti társaságokról és szövetkezetekről van szó.

Mentesített milliárdos holdingok

(30) A mentesített 1929-es holdingok között létezik a holdingok egy külön fajtája, a mentesített milliárdos holdingok. Ez külföldi társaságok részvényeinek apportjával, vagy a befizetett sajáttőke és a tartalékok legalább 24 millió euróra (1 milliárd LUF) történő emelésével alakítható. A mentesített milliárdos holdingok választhatnak olyan adórendszert, amelynek keretén belül a jegyzési adót egy „jövedelemadónak" nevezett adó helyettesíti. A mentesített milliárdos holdingokról szóló 1937. évi nagyhercegi rendeletnek megfelelően ezt a jövedelemadót az ilyen társaságok kötvény- és értékpapír-tulajdonosainak fizetett kamatokra, a részvényeseinek fizetett osztalékokra, valamint az igazgatóknak, a könyvvizsgálóknak és a felszámolóknak fizetett díjakra vetik ki.

(31) Amennyiben a kötvény- vagy értékpapír-tulajdonosok számára a szóban forgó pénzügyi évre fizetett kamatok teljes összege több, mint 2,4 millió euró, az adót olyan adótábla alapján számítják, amely tartalmazza a kifizetett kamatok 3 %-át, az osztalékok, díjak és javadalmak 1,8 %-át összesen 1,2 millió euró értékben kiosztott összeg erejéig, valamint az e küszöböt meghaladó osztalékok, díjak és javadalmak 0,1 %-át. Amennyiben a kötvény- vagy értékpapír-tulajdonosok számára a pénzügyi évre fizetett kamatok teljes összege kevesebb, mint 2,4 millió euró, az adót más adótábla szerint számítják, amely tartalmazza a kifizetett kamatok 3 %-át, az osztalékok, díjak és javadalmak 3 %-át, a 2,4 millió eurós összeg és a kifizetett kamatok teljes összege különbségével megegyező összeg erejéig, továbbá az e küszöböt meghaladó osztalékok 1,8 %-át 1,2 millió eurónyi összeg erejéig, valamint az e küszöböt meghaladó maradék osztalékok, részesedések és javadalmak 0,1 %-át. A mentesített milliárdos holdingok így nem tartoznak a jegyzési adó céljából alkalmazandó alultőkésítés rendes szabályainak hatálya alá, és semmilyen forrásadó nem alkalmazandó a díjakra és a javadalmakra.

(32) A mentesített milliárdos holding tevékenységei közé tartozik különösen:

(a) pénzügyi támogatás nyújtása minden olyan társaság számára, amely felett közvetlen vagy közvetett ellenőrzést gyakorol;

(b) pénzügyi támogatás nyújtása minden olyan társaságnak, amelyben az általa ellenőrzött társaságok legalább 25 %-os részesedéssel rendelkeznek, és amellyel állandó gazdasági kapcsolatokat tart fenn;

(c) pénzügyi támogatás nyújtása az olyan leányvállalatoknak, amelyet olyan társaságok ellenőriznek, amelyekben 25 %-os részesedéssel rendelkezik.

Mentesített pénzügyi holdingok

(33) A leírt adómentességet bizonyos feltételek mellett kiterjesztették a „mentesített pénzügyi holdingokra", amelyek a mentesített 1929-es holdingok alcsoportját alkotják. E holdingok társaságok csoportjához vagy közös társaságokhoz tartozó leányvállalatok tevékenységének finanszírozására kötelesek. E tekintetben egy társaság akkor tekintendő egy csoport részének, ha olyan közös megnevezést használ, amely a kölcsönös függőség szimbóluma, vagy ha ugyanazon csoport társaságai lényeges részesedéssel (legalább 25 %) rendelkeznek azok saját tőkéjében, és állandó gazdasági kapcsolatot tartanak fenn egymás között.

(34) A mentesített milliárdos holdingokhoz hasonlóan a mentesített pénzügyi holding több tevékenységet folytathat, mint a mentesített 1929-es holding a csoporton belüli finanszírozást illetően. Míg a mentesített 1929-es holdingok csak olyan társaságokat finanszírozhatnak, amelyekben közvetlen részesedéssel rendelkeznek, a mentesített pénzügyi holdingok bármely, a csoportjukba tartozó társaságnak adhatnak kölcsönt. A mentesített pénzügyi holding számára engedélyezett tevékenységek közé tartozik különösen:

(a) a csoport más tagjainak finanszírozása kölcsönök olyan társaságok számára történő nyújtásával, amelyekben nem rendelkeznek közvetlen részesedéssel, azon társaságokon felül, amelyekben ilyen részesedést birtokolnak;

(b) kötvények kibocsátása, amelyek eredményét a csoport más tagja tevékenységeinek finanszírozására használják fel;

(c) a csoporton belül a számlák diszkontálása faktoring társaságként;

(d) a csoport tagjaitól készpénzbetétek elfogadása más társaságok számára történő előlegnyújtás céljából.

A mentesített 1929-es holdingok rendszerének jogszabályi módosításai

(35) 2003. november 6-án a luxemburgi kormány benyújtotta a Parlamentnek a mentesített 1929-es holdingok rendszeréről szóló, 1929. július 31-i törvényt módosító 5231. sz. törvénytervezetet. A luxemburgi parlament 2003. április 19-i ülésén néhány módosítással jóváhagyta a fent említett törvénytervezetet. Az új törvényt 2005. június 21-én hirdették ki és 2005. június 22-én tették közzé a Luxemburgi Nagyhercegség Hivatalos Lapjában. A 2005. június 21-i törvény 2005. július 1-jén lépett hatályba.

(36) E törvénynek megfelelően azok a holdingok, amelyek esetében a pénzügyi év során kapott osztalék legalább 5 %-a a luxemburgi társasági adóval összehasonlítható társasági adó fizetésére nem kötelezett nem honos társaságoktól származik, elveszítik a mentesített 1929-es holding jogállást, és az általános adózási rendszer hatálya alá tartozó társaságokká válnak. A törvénytervezetet kísérő parlamenti dokumentumok magyarázatot nyújtanak arra vonatkozóan,

hogy ahhoz, hogy egy társasági adót a luxemburgi társasági adóval összehasonlíthatónak lehessen tekinteni, adókulcsának el kell érnie legalább a 11 %-ot (azaz a luxemburgi társasági adó 50 %-át), és az adókivetés alapjának hasonlónak kell lennie a Luxemburgban alkalmazottéhoz.

(37) Az említett törvényhez mellékelt megjegyzésekből kiderül, hogy e módosítások elfogadására azért került sor, hogy az 1929-es holdingok adórendszerét összehangolják a Tanács által 2003. június 3-án a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódex értelmében végzett értékelés keretében a luxemburgi hatóságoknak benyújtott ajánlásokkal. E tekintetben az új törvény átmeneti rendszert vezetett be, amely megőrizte a meglévő előnyöket a mentesített 1929-es holding vagy a mentesített milliárdos holding jogállással rendelkező társaságok számára, a hatálybalépésétől 2011. január 1-jéig.

III. A FORMÁLIS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁHOZ VEZETŐ OKOK

(38) 2006. február 9-i határozatában a Bizottság lényegében úgy vélte, hogy a mentesített 1929-es holdingok rendszere a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősül. Valójában a Bizottság szerint ez a rendszer a szóban forgó holdingok számára a társasági adó, a forrásadó, a nettóvagyon-adó és az ingatlanadó alóli eltérő mentesítésből álló, több gazdasági előnyt biztosít. Ezek az előnyök a luxemburgi államkincstárral szembeni adókötelezettségeknek a holdingtársaságok és olyan gazdasági csoportok javára történő csökkentésében nyilvánulnak meg, amelyekhez azok tartoznak.

(39) A Bizottság szerint ezek az előnyök állami források felhasználását foglalják magukban, a luxemburgi államkincstár adóbevételeinek vesztesége formájában. A rendszer szelektívnek tűnik, mivel a holding formában működő, és kizárólag meghatározott fajtájú tevékenységeket, azaz lényegében pénzügyi, vállalatirányítási, hasznosítási engedélyek megadására vonatkozó és pénzforgalmi tevékenységeket végző társaságok számára tartják fenn. Ezen kívül a rendszer a csoporton belüli tevékenységekre korlátozódik, mivel a kedvezményezetteknek egy csoporton belül kell tevékenykedniük ahhoz, hogy a kedvezményeiben részesülhessenek. Így a rendszer nem áll nyitva minden vállalkozás számára, hanem csak azok előtt, amelyek csoport formában szerveződnek olyan holdingtársaság létrehozásával Luxemburgban, amelyet kizárólag bizonyos tevékenységek gyakorlására alkalmaznak, mint a finanszírozás, a részesedések kezelése, a hasznosítási engedélyek és a szabadalmak koordinálása és átruházása.

(40) A formális vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozatában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a kedvezmény a verseny torzulását okozza és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet, mivel a mentesített 1929-es holdingok pénzügyi és vállaltirányítási tevékenységeiket általában a nemzetközi piacokon végzik, ahol a verseny erős. E tekintetben úgy tűnik, hogy a verseny torzul, mivel a mentesített 1929-es holdingokat előnyben részesítik a szolgáltatásnyújtókhoz és a független pénzügyi közvetítőkhöz, azaz különösen a bankokhoz és a klasszikus tanácsadó társaságokhoz képest. A kereskedelmet, úgy tűnik, érintik a mentesített 1929-es holdingok rendszere által nyújtott kedvezmények, amely rendszer csak bizonyos, lényegében csak a határokon átnyúló pénzügyi feladatokat végző holdingokat részesíti előnyben.

(41) A Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott eltérések közül egyik sem tűnik alkalmazhatónak, mivel a szóban forgó intézkedés olyan működési támogatás, amely nem kapcsolódik különleges projektekhez, és csak a kedvezményezettjei folyó kiadásait csökkenti anélkül, hogy eközben hozzájárulna közösségi cél megvalósításához.

(42) A Bizottság azt a következtetést is levonta, hogy a 659/1999/EK rendelet 1. cikke b) pontjának i. alpontja értelmében létező támogatásról van szó. E tekintetben a mentesített 1929-es holdingok rendszerét módosító 2005-ös törvény által hozott módosítások nem változtatják meg a szóban forgó támogatás meglévő jellegét, mivel azok változatlanul hagyták az e rendszer által juttatott előnyöket, időlegesen azokra korlátozva a kedvezményezettek számát, akik nem részesülnek a Luxemburgon kívüli, csökkentett adóztatásnak alávetett osztalékokban.

(43) A formális vizsgálati eljárás megindításának keretében a Bizottság felhívta a luxemburgi hatóságokat arra, hogy adjanak meg minden hasznos információt a szóban forgó rendszer kereskedelemre gyakorolt hatásának értékelése céljából, különösen a pénzügyi szolgáltatások ágazatában. Arra is felhívta Luxemburgot és az érdekelt harmadik személyeket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a kedvezményezettek tekintetében esetlegesen fennálló olyan jogos elvárásra vonatkozóan, amely a szóban forgó rendszer megszüntetésére irányuló kérelem esetében átmeneti intézkedések elfogadását indokolja.

IV. A LUXEMBURGI HATÓSÁGOK ÉS HARMADIK SZEMÉLYEK MEGJEGYZÉSEI

(44) Hivatalosan egyetlen harmadik érdekelt személy sem nyújtott be megjegyzéseket a Bizottság 2006. február 9-i határozatának az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetését követően ([18]). A mentesített 1929-es holdingok több képviselője azonban nem hivatalos úton felvette a kapcsolatot a Bizottsággal, hogy tájékoztatást kapjanak különösen a Bizottság által a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése alapján megindított formális vizsgálati eljárás magánszemélyekre vonatkozó jogkövetkezményeiről, és azon adómentességek jogszerűségéről, amelyeknek ez utóbbiak a kedvezményezettjei voltak.

(45) A luxemburgi hatóságok 2006. április 13-i levelükben nyújtották be az észrevételeiket. E tekintetben a luxemburgi hatóságok egyet nem értésüket fejezték ki az 1929-es holdingok javára szóló mentességi rendszernek a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében vett támogatássá

([18]) Lásd az 1. lábjegyzetet.

minősítésével. Luxemburg nem nyújtott be észrevételt a kérdéses adóügyi mentesítési rendszernek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét érintően.

(46) 2006. április 13-i levelében Luxemburg azt is visszautasította, hogy hasznos információkat nyújtson a szóban forgó intézkedés, valamint annak a versenyre és a kereskedelemre, különösen a pénzügyi szolgáltatások, a csoporton belüli tevékenységek és szellemi tulajdonjogok kezelése ágazatában gyakorolt hatásának értékelése céljából. Semmilyen információt nem adtak át a mentesített 1929-es holdingok által kezelt befektetésekre vonatkozóan, és nem adták át a mentesített holdingtársaságok listáját sem. E tekintetben a luxemburgi hatóságok arra hivatkoztak, hogy a mentesített 1929-es holdingok nem képezték közigazgatási jóváhagyás tárgyát, és ezért lehetetlen összeállítani e holdingok listáját.

(47) Végül, tekintettel a mentesítési rendszer kedvezményezettjei esetleges olyan jogos elvárásának fennállására, amely egy végső negatív határozat esetén átmeneti intézkedések elfogadását indokolja, a luxemburgi hatóságok rámutattak, hogy a mentesített 1929-es holdingok rendszerének esetleges megszüntetése olyan hatással lenne a luxemburgi adózási rendszerre, hogy az e rendszer keretében tevékenykedő szereplők várakozásait védeni kellene. Ez utóbbiak valójában nem számíthatnak arra, hogy a jogi helyzetüket „egyik napról a másikra” teljesen megszüntetik.

(48) 2006. április 13-i levelükben a luxemburgi hatóságok lényegében a szóban forgó adórendszer támogatásnak minősítését vitatják.

(49) Először is, a mentesített 1929-es holdingok rendszere nem ad előnyöket a holdingtársaságok általános adóztatási rendszeréhez képest. Kizárólagos célja, hogy elkerülje az üzleti tevékenységet folytató társaságok által kiosztott nyereségekhez kapcsolódó adóterhek többszöröződését. A szóban forgó mentesítési rendszer nélkül a mentesített 1929-es holdingok lényegében az adó tekintetében büntetve lennének, mivel egy üzleti tevékenységet folytató vállalkozás nyereségei először annak nyereségeként lennének megadóztatva, másodszor pedig azok elosztásakor a holdingtársaság részesedésből szerzett jövedelmeként, és végül – utólagos elosztás esetén – a holding részvényesének osztalékaként.

(50) Másodszor, a luxemburgi hatóságok szerint a mentesített 1929-es holdingok rendszere nem szelektív, következésképpen nem torzítja a versenyt, és nem érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. Minden olyan vállalkozás, amely hasonló ténybeli és jogi helyzetben van – különösen a részesedésszerzések, az ellenőrzött társaságokban birtokolt részesedések kezelése, finanszírozása és hasznosítása esetében – valójában részt vehet az említett rendszerben.

(51) Végül a mentesített 1929-es holdingok rendszere nem tudná torzítani a versenyt és a Közösségen belüli kereskedelmet, mivel a kedvezményezett holdingok kizárólag a passzív jövedelmek kedvezményezettjei, és a helyzetük nem összehasonlítható a független szolgáltatásnyújtókként tevékenykedő más szereplőkkel. Mindenesetre a Bizottság nem bizonyította be, hogy a szóban forgó rendszer hatása a mentesített 1929-es holdingok helyzetének megerősítése más típusú holdingokéval szemben.

V. A RENDSZER ÉRTÉKELÉSE

(52) A Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint „*a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet*”.

A rendszer támogatás jellege

(53) A Bizottság a luxemburgi hatóságok által tett észrevételek fényében figyelmesen megvizsgálta a mentesített 1929-es holdingtársaságok rendszerét. A számos megfogalmazott kifogás nem tette lehetővé a Bizottság számára, hogy módosítsa előzetes értékelését, amely szerint úgy vélte, hogy az említett rendszer által az e társaságoknak adott adózási előnyök a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében támogatások.

(54) Emlékeztetni kell arra, hogy egy nemzeti intézkedés állami támogatásnak minősítése feltételezi, hogy a következő halmozott feltételek teljesülnek: 1) a szóban forgó intézkedés előnyt ad, 2) ezt az előnyt állami források révén adják, 3) ez az előny szelektív, és 4) a szóban forgó intézkedés torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és alkalmas arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet ([19]).

(55) Ebben az ügyben a Bizottság lényegében úgy véli, hogy az 1929. évi törvény adókedvezményeket ad, amelyek nem korlátozódnak a más olyan holdingtársaságok által Luxemburgban szerzett jövedelmek kettős adóztatásának eltörlésére, akik lényegében adóalanyok, de akikre az akár Luxemburgban, akár külföldön már megfizetett adókhoz kapcsolódó csökkentő tényezőket alkalmaznak.

(56) A Bizottság úgy értékeli, hogy ebben az összefüggésben a rendszer több rendkívüli adókedvezményt ad, és hogy ezek az előnyök a Luxemburgban korlátozott számú tevékenységet gyakorló bizonyos vállalkozásokat részesítik előnyben, amely tevékenységek általában a pénzügyi területhez tartoznak. Következésképpen a rendszer szelektív jelleget mutat. Tekintettel a Luxemburg által felvetett kifogások jelentőségére, a Bizottság helyénvalónak ítéli azon pontos indokok előadását, amelyek miatt úgy ítélhető meg, hogy a korábban leírt, szóban forgó rendszer megfelel az (53) bekezdésben említett összes feltételnek.

([19]) Lásd például az Európai Közösségek Bíróságának a C-222/04. sz. Ministero dell'Economia e delle Finanze kontra Cassa di Risparmio di Firenze ügyben 2006. január 10-én hozott ítéletét (az EBHT-ban még nem tették közzé, 129. pont).

Előny megléte

(57) A 2006. április 13-i észrevételeiben Luxemburg úgy vélte, hogy a mentesített 1929-es holdingok adóztatási rendszere a csak passzív, keletkezésekor már megadóztatott jövedelmet szerző társaságokra alkalmazandó általános adórendszer, függetlenül azok méretétől, tevékenységi ágazatától és jogi formájától. Luxemburg arra is hivatkozott, hogy a rendszert a luxemburgi adórendszer általános szerkezete indokolja, amelynek célja a kettős adóztatás elkerülése, és a teljes mértékben megadóztatható társaságoknak lehetőségük van a kettős adóztatást megelőző más hasonló formák igénybevételére. Luxemburg úgy vélte, a rendszer különösen két fő ok miatt nem jelent előnyt.

(58) Először is Luxemburgban a társaságok megadóztatásának rendszere több, a hasonló helyzetekre vagylagosan alkalmazható rendszert állapít meg, amelyek megkülönböztetés nélkül elérhetők minden szereplő számára. Így egy ilyen rendszer nem tartalmazhat a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében vett előnyt, ahogyan azt a Bíróság a Banks-ügyben hozott ítéletben ([20]) elismerte. Ebben az ítéletben a Bíróság valójában úgy ítélte meg, hogy nincs szó támogatásról, ha az adóztatás különböző formái – amelyek a gazdasági szereplők által ténylegesen tett választások tekintetében esetleges előnyre vonatkoznak – megkülönböztetés nélkül elérhetők minden szereplő számára.

(59) Másodsorban a luxemburgi hatóságok szerint azon adóteher értékelését, amely a mentesített 1929-es holdingokat terheli, úgy kellene elvégezni, hogy figyelembe veszik a rendszer előnyös és hátrányos tényezőinek összességét. Márpedig a Bizottság nyilvánvalóan nem követte ezt a megközelítést. E tekintetben a luxemburgi hatóságok azt állítják, hogy a 2006. április 13-i levelükben három példát hoztak olyan mentesített 1929-es holdingokra, amelyeket a szóban forgó rendszer hátrányosan érintett a megadóztatott holdingokhoz képest.

(60) A Bizottság nem ért egyet a luxemburgi hatóságok következtetéseivel. Valójában – állításukkal ellentétben – a szóban forgó rendszert több adómentesség is jellemzi, különösen a társasági adó, a helyi kereskedelmi adó és a nettóvagyon-adó címén. E mentességek eltérnek az érintett társaságok adóztatási szabályaitól. Sőt, ezen eltérések célja nem egyszerűen a jövedelmek többszörös adóztatásának elkerülése, hanem a mentesített holdingok által gyakorolt, az 1929. július 31-i törvényben szereplő bizonyos gazdasági tevékenységek bizonyos adói fizetésének megkönnyítése.

(61) Ha igaz is az, hogy az 1929-es mentesítési rendszer, amelynek kedvezményezettjei a mentesített holdingok, nem vonatkozik minden adóra, amelyet a luxemburgi társaságoknak elvileg meg kell fizetniük ([21]), azonban ez az eljárás a megállapított adómentességekre korlátozódik, és több olyan személyes adót érint, amelyre mentesítést adtak ([22]). Tekintettel a közvetlen adókra, és különösen a társasági adóra, a helyi kereskedelmi adóra és a nettóvagyon-adóra (vagyonadóra), az 1929-es holdingok által élvezett mentesség teljes.

(62) A fentiek figyelembe vételével a Bizottság elfogadja, hogy tekintettel az ingatlanadóra, a mentesített 1929-es holdingok az 1936. december 1-jei törvénynek megfelelően annak alanyai, és hogy az említett holdingok e címen nem részesülnek kedvezményben, ellentétben azzal, amit a 2006. február 9-i határozatában állított.

(63) A társasági adó és a helyi kereskedelmi adó alóli mentességet illetően, a mentesített 1929-es holdingoknak a részesedésből szerzett jövedelemre (osztalékokra és tőkenyereségre) adott mentesség terjedelme meghaladja a nem mentesített holdingtársaságok által realizált osztalékokra és tőkenyereségekre a kétszeres adóztatás elkerülés érdekében adott mentességet. Ez alól különösen a mentesített 1929-es holdingok mentesek, függetlenül attól a ténytől, hogy megfelelnek-e a kettős adóztatás elkerülését célzó közös mentességi rendszer kedvezményeiből való részesülést lehetővé tévő feltételeknek ([23]). Így azok hivatalból részesülnek e mentességek kedvezményeiből, az adóköteles társaságokkal ellentétben. Ilyen körülmények között a Bizottság úgy véli, hogy a szóban forgó mentesség a mentesített 1929-es holdingok számára olyan előnyt nyújt, amely könnyít azokon a terheken, amelyek a költségvetésüket általában terhelnék ([24]).

(64) Tekintettel még a társasági adóra és a helyi kereskedelmi adóra, a Bizottság feltétlenül hozzá kívánja tenni, hogy a mentesített 1929-es holdingok által beszedett kamatok és jogdíjak ez alól teljes mértékben mentesülnek, ellentétben a többi luxemburgi holdingtársaságra alkalmazandó általános adóztatással. Márpedig ez a mentesség nem indokolható e jövedelmek kettős adóztatása elkerülésének szándékával, amennyiben különösen a megfelelő terheket előzetesen csökkentik azok, akik azokat viselik. E jövedelmeknek az 1929. július 31-i törvény címén való mentesítése így eltér, és ellentmond annak az elvnek, amely szerint a kamat- és jogdíjfizetések legalább egyszer jövedelemadó-kötelesek. Tekintettel e mentesség eltérő jellegére, a Bizottság következésképpen úgy véli, hogy a mentesített 1929-es holdingok ebben az esetben is könnyítésben részesülnek olyan terhek alól, amelyek általában a költségvetésüket terhelik.

(65) Tekintettel a mentesített 1929-es holdingok által kiosztott jövedelmek, fizetett osztalékok és jogdíjak utáni forrásadó levonására, a Bizottság megállapítja, hogy az említett holdingok nem kötelesek a nem honos kedvezményezettek javára általában alkalmazandó kifizetésekre vonatkozó

([20]) A Bíróságnak a C-390/98. sz. *H.J. Banks kontra The Coal Authority* ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítélete (EBHT, I-6117. o., 49. és 50. pont).

([21]) A mentesített 1929-es holdingtársaságok így nem mentesülnek az olyan közvetett adók megfizetése alól, mint a tőkeilleték, a bejegyzési illeték és a HÉA

([22]) Ezen eljárás alkalmazásában például a végrehajtott műveletek jellegén alapuló tényleges adók nem tartoznak ide.

([23]) A 2006. február 9-i bizottsági határozat 46–54. pontja.

([24]) Lásd például a Bíróságnak a C-387/92. sz. Banco Exterior de España ügyben 1994. március 15-én hozott ítéletét, (EBHT, I-877. o., 14. pont).

luxemburgi forrásadó megfizetésére, beleértve – a milliárdos holdingok tekintetében – a részesedésekre vonatkozó adót. A Bizottság következésképpen úgy véli, hogy a mentesített 1929-es holdingok ebben az esetben szintén könnyítésben részesülnek az olyan terhek alól, amelyek általában a költségvetésüket terhelik.

(66) Még annak feltételezésével is, hogy a forrásadó alóli mentesítés közvetlenül a kedvezményezetteket részesíti előnyben, és csak közvetve a mentesített 1929-es holdingokat, a Bizottság úgy véli, hogy annak hatása akkor is az, hogy mentesíti ez utóbbiakat olyan terhek alól, amelyeket a Luxemburgban adóköteles kifizető társaságok általában viselnek. Ezt az értékelést megerősíti az a tény, hogy a forrásadó alkalmazásakor az adó kulcsa magasabb, ha a költséget a kifizető vállalja, és az, hogy ez utóbbi ilyen esetben jogilag nem köteles arra, hogy a jövedelmek kedvezményezettjét megadóztassa. Sőt, a mentesített 1929-es holdingok közvetett előnyt is élveznek abból a tényből következően, hogy a hozzáférés könnyebb a befektetőknek nyújtott ilyen mentességből származó magasabb hozamhoz kapcsolódó kockázati tőke/kölcsöntőkéhez.

(67) Végül a mentesített 1929-es holdingoknak nem kell a Luxemburgban adóköteles társaságokra alkalmazandó nettóvagyon-adót fizetniük. Annak feltételezésével is, hogy e mentesség gazdasági hatása korlátozott, nem kevesebb következik ebből, mint az, hogy a mentesített 1929-es holdingokat felmenti egy olyan teher alól, amelyet a luxemburgi társaságok általában viselnek.

(68) A fentiekből következik, hogy a Bizottság szerint a szóban forgó előnyök eltérő intézkedéseknek minősülnek, amelyek bizonyos vállalkozásokat előnyben részesítenek más, olyan vállalkozásokhoz képest, amelyek az említett rendszer által követett cél – azaz a többszörös adózás megelőzése – tekintetében összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben vannak. A Bizottság úgy véli, hogy ebben az összefüggésben a luxemburgi hatóságoknak a *Banks-ügyben* hozott ítéletre történő hivatkozása nem helyénvaló. Valójában az említett ügyben a bizonyos adóztatások alkalmazásának lehetséges különböző formái között egyik sem tűnik eleve előnyösebbnek. Márpedig ebben az esetben helyénvaló úgy tekinteni, hogy egy mentesítés elvből előnyösebb, mint a jövedelem megadóztatása. A Bizottság ebből megállapítja, hogy a mentesített 1929-es holdingok biztos és nem esetleges módon könnyítésben részesülnek olyan terhek tekintetében, amelyek általában a költségvetésüket terhelik.

(69) A luxemburgi hatóságok által 2006. április 13-i levelükben említett három példa nem olyan jellegű, hogy megkérdőjelezze azt a következtetést, amely szerint a vitatott rendszer az általános adójogtól eltérő olyan kedvezményeket biztosít, amelyeket a luxemburgi adórendszer jellege nem indokol. Valójában olyan helyzetekről van szó egyrészt, amelyek nem reprezentatívak a mentesített 1929-es holdingok rendszerének tényleges alkalmazása tekintetében. Másrészt az említett példák kizárólag olyan helyzetekre vonatkoznak, amelyekben az általános jogrendszer egyszer és mindenkorra a jövedelemadó teljes mentességét adja meg. Luxemburg azonban nem veszi figyelembe azokat a helyzeteket, amelyekben az általános jog nem ad mentességet még akkor sem, ha – mint ahogy azt korábban megállapították – a rendszer csak ezekben a helyzetekben teszi lehetővé a szóban forgó rendszer kedvezményezettjei számára, hogy tartósan előnyhöz jussanak az általános jogrendszerhez képest.

(70) A Bizottság tehát úgy véli, hogy nem szükséges az alkalmazandó közvetlen és közvetett adók összességének figyelembe vétele annak meghatározásához, hogy létezik-e a mentesített 1929-es holdingok számára adott tényleges adókedvezmény, mivel ezen előny meglétét már nagymértékben bizonyították. Ezen kívül a Bizottság megállapítja, hogy lehetetlen volna ilyen vizsgálat elvégzése, tekintettel a figyelembe veendő helyzetek határozatlan számára.

(71) Következtetésként a Bizottság úgy véli, hogy a szóban forgó rendszer a mentesített 1929-es holdingok számára biztosított előnynek minősül.

Szelektivitás

(72) Emlékeztetni kell arra, hogy egy állami intézkedés egyedisége, azaz szelektív jellege, a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatás fogalmának egyik szükséges eleme. E tekintetben meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó adórendszer vajon kizárólag bizonyos vállalkozások vagy bizonyos tevékenységi ágazatok számára jár-e előnyökkel vagy sem ([25]). Ebben az ügyben a luxemburgi hatóságok szerint a mentesített 1929-es holdingok rendszere nem szelektív, mivel minden összehasonlítható helyzetben lévő, azaz az ellenőrzött társaságokban birtokolt részesedések kezelésére és hasznosítására vonatkozó tevékenységet, illetve az e tevékenységekből származó jövedelmek beszedését kizárólagosan gyakorló vállalkozás részesülhet belőle.

(73) A Bizottság osztja a luxemburgi hatóságok azon véleményét, amely szerint egy olyan intézkedés szelektivitását, mint amilyen a holding tevékenységeit érintő adómentesség, szükségszerűen az összehasonlítható helyzetekhez képest kell megítélni ([26]). A Bizottság úgy ítéli meg azonban, hogy ebben az ügyben összehasonlítás címén a mentesített 1929-es holdingokhoz hasonló jövedelmet szerző társaságokat kell figyelembe venni. Márpedig a Bizottság megfigyelése szerint a luxemburgi társaságok közül egyedül a mentesített 1929-es holdingok mentesek teljes körűen az általuk szerzett jövedelmek egészének megadóztatása alól, és ez független az olyan társaságok által esetlegesen már előzetesen megfizetett, a jövedelmüket terhelő adótól, amelyekben részesedéssel rendelkeznek.

(74) Ilyen körülmények között a Bizottság csak azt tudja megállapítani, hogy az ilyen mentességi rendszer szelektív, mivel a többszöri adóztatás kockázatának kitett különböző

([25]) Lásd a Bíróságnak a C-241/94. sz. *Franciaország kontra* Bizottság ügyben 1996. szeptember 26-án (EBHT, I-4551. o., 24. pont) és a C-200/97. sz. *Ecotrade-ügyben* 1998. december 1-jén hozott ítéletét (EBHT, I-7907. o. 40. és 41. pont). Lásd szintén az Elsőfokú Bíróságnak a T-55/99. sz. *CETM kontra* Bizottság ügyben 2000. szeptember 29-én hozott ítéletét (EBHT, II-3207. o., 39. pont).

([26]) Lásd e tekintetben a Bíróságnak a C143/99. sz. *Adria-Wien Pipeline kontra Finanzlandesdirektion ügyben* 2001. november 8-án hozott ítéletét (EBHT 2001. I-8365. o., 41. pont).

vállalkozások és tevékenységek közül előnyben részesít bizonyos, kizárólag meghatározott tevékenységeket végző vállalkozásokat.

(75) Ezt az értékelést egyébként megerősíti az a tény, hogy a luxemburgi hatóságok szerint az 1929. július 31-i törvény célja az említett kedvezményrendszernek a mentesített 1929-es holdingokon kívüli más társaságokra történő túlzott kiterjesztésének megakadályozása, annak elkerülése érdekében, hogy az túlzott terhet jelentsen az állami költségvetés számára. A Bizottság e tekintetben emlékeztet arra, hogy az adórendszer jellegén vagy szerkezetén alapuló indokolásnak utalnia kell az egyedi adóintézkedésnek az adórendszer általános belső logikájával fennálló összefüggésére ([27]). Márpedig ebben az esetben nem ez a helyzet, mivel Luxemburg nem a nemzeti adórendszer jellegével vagy szerkezetével indokolta az egyedül a mentesített 1929-es holdingok által élvezett eltérő rendszert.

(76) Ezen kívül a Bizottság megállapítja, hogy a mentességben az 1929. július 31-i törvény címén való részesülés lényegében a közigazgatás felügyelete alatt álló nyilvántartási rendszer meglétéhez, valamint a legkisebb nettó értékre és bizonyos, szigorúan meghatározott tevékenységeknek a tényleges és kizárólagos gyakorlására vonatkozó jogi előírások betartásához kapcsolódó feltételeknek való megfeleléstől függ. Márpedig a Bizottság szerint e szigorú követelmények megléte megerősíti a szóban forgó rendszer szelektív jellegét.

(77) E tekintetben a Bizottság azt állítja, hogy a mentesített 1929-es holdingtársaságoknak tevékenységeiket a más vállalkozásokban történő részesedésszerzésre – bármely formában történjen is ez –, valamint e részesedések kezelésére és hasznosítására kell korlátozniuk. A tömör meghatározást, amelyet az 1929. július 31-i törvény a részesedés hasznosításáról ad, az Administration de l'Enregistrement et des Domaines pontosította, amely kiterjesztő értelmezés révén úgy ítélte meg, hogy annak több, a részesedések hasznosításhoz közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó gazdasági tevékenységet kell tartalmaznia, amelyek különösen finanszírozási tevékenységekben nyilvánulnak meg. A holdingtársaságoknak így felhatalmazásuk van arra, hogy hosszú vagy rövid távú pénzbeli előlegeket és kölcsönöket nyújtsanak olyan társaságok számára, amelyekben közvetlen részesedéssel rendelkeznek ([28]).

([27]) A Bíróságnak a C-409/00. sz. Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2003. február 13-án hozott ítélete (EBHT, I-1487. o., 52. pont), valamint az Elsőfokú Bíróságnak a T-92/00. és T-103/00. sz. Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság ügyben 2002. március 6-án hozott ítélete (EBHT, II-1385. o., 60. pont) és idézett ítélkezési gyakorlat.

([28]) A kölcsönök adása a részesedések hasznosításának fogalmába tartozik, és összeegyeztethető a tiszta holding helyzetével, de a részesedésszerzést kiegészítő tevékenységről kell szólnia. A kiegészítő jelleget nem a kölcsön összegéhez képest, sem pedig a megszerzési ár vagy a részesedések értékével összefüggésben értékelik. Az Administration inkább azt követeli meg, hogy a mentesített 1929-es holding lényeges részesedéssel rendelkezzen a finanszírozott társaságban. A részesedés akkor minősül lényeginek, ha az a finanszírozott társaság tőkéjének 25 %-át képviseli. A tőzsdén jegyzett társaságok esetében azonban alacsonyabb szintű részesedés nem zárja ki a hitel megadását, ha az értékpapírok jelentős része rendelkezésre áll a piacon (lebegő). Megjegyzendő, hogy minden finanszírozásnak a részesedés átruházása előtt, vagy azzal együtt be kell fejeződnie.

(78) Az 1929. július 31-i törvény címén az azon társaságok hitelezői érdekében történő biztosítékok képzése, amelyekben a mentesített 1929-es holdingok részesedéssel rendelkeznek, valamint e társaságok tőkeemelésének biztosítása szintén a részesedések hasznosítására vonatkozó fogalom körébe tartozik. Ezen kívül a részvényekből való részesedéseken felül a mentesített 1929-es holdingok olyan állami, magán, jegyzett vagy nem jegyzett kötvényeket birtokolhatnak a szabályozott vagy nem szabályozott piacokon, amelyeket vagy a közszektor bocsát ki, vagy más. A mentesített 1929-es holdingok így csak kötvényeket birtokolhatnak, függetlenül a részesedések kezelésére vonatkozó tevékenységektől vagy azokkal összefüggésben. A pénzügyi holdingok esetében lehetséges a finanszírozás potenciális kedvezményezettjei körének bővítése, és így kölcsönök adása a csoportba tartozó minden olyan társaság, ennél fogva a közös elnevezéssel rendelkező társaságok összessége számára, amelyekben a közös anyavállalat legalább 25 %-os részesedést birtokol.

(79) Sőt, bizonyos tevékenységeket a részesedésszerzéssel egyenértékűnek feltételeznek még akkor is, ha egyetlen részt sem a szóban forgó mentesített 1929-es holdingtársaság birtokol. Így lehet, hogy egy holding birtokolhat szabadalmakat – és bár nem hasznosíthatja azokat, és nem kereskedhet velük – hasznosítási engedélyeket adhat más, olyan harmadik társaságok vagy csoporton belüli társaságok számára, amelyhez tartozik, és ennek következtében jogdíjat számolhat fel anélkül, hogy elveszítené a mentességet.

(80) Az 1929-es holdingok számára engedélyezett tevékenységek között szerepel a vezetési tanácsadási tevékenység és a befektetési alapokon keresztül által történő befektetés. E tevékenység célja a közös befektetési szervezetek számára a rájuk bízott portfolió-kezeléssel kapcsolatos tanácsadás. E tevékenységet általában tanácsadó társaság végzi, amely lényegében az általános adójog értelmében adóalany. Bizonyos egyedi feltételek teljesülése esetén azonban lehetséges, hogy egy tanácsadó társaság az 1929-es holdingtársaság jogállást válassza ([29]).

(81) A fentiekből következik, hogy az 1929-es holdingok által végezhető tevékenységeket az 1929. július 31-i törvény szigorúan korlátozza, mivel a más tevékenységek gyakorlását az adómentességi jogállás visszavonásával szankcionálja. A Bizottság úgy véli, hogy e megszorítások megerősítik a mentesített 1929-es holdingok rendszerének szelektív jellegét. Sőt, ahogyan azt a Bizottság a 2006. február 9-i határozatában megemlítette, elegendő annak megállapítása, hogy több gazdasági ágazat nem részesülhet az e rendszer által nyújtott előnyökből. Így a részesedések hasznosításra vonatkozó engedélyezett tevékenységektől eltérő tevékenységeket, valamint a több ágazathoz – mint a feldolgozóipar, a mezőgazdaság vagy a kereskedelem ágazatához is –

([29]) A mentesített 1929-es holding jogállás kedvezményeiben való részesüléshez a tanácsadó társaságnak egy sor, az adóhatóságok által az 1968. október 17-i 12.061. sz. államkincstári miniszteri határozatban meghatározott előírást kell betartania. A társaság célja különösen egy SICAV vagy SICAF felügyelete vagy a számára nyújtott tanácsadás, és a tőkéjének legalább 5 %-át – legalább 50 000 eurót – abba a társaságba kell befektetnie, amelyik a véleményének a kedvezményezettje, a maradékot harmadik társaságok más átruházható értékpapírjaiba fektetheti. A társaság saját tőkéjének legalább 76 000 eurónak kell lennie.

tartozó tevékenységeket végző vállalkozások ki vannak zárva az említett rendszer kedvezményeiben való részesedésből.

(82) A Bizottság úgy véli, hogy semmilyen objektív magyarázat nem indokolhat ilyen, kizárólag a mentesített 1929-es holdingok számára fenntartott adóügyi bánásmódot, amelynek célja – alkalmazását bizonyos vállalkozásokra korlátozva – azok előnyben részesítése versenytársaikkal szemben.

(83) Az a körülmény egyébként, hogy a szóban forgó rendszer csak a bizonyos korlátozott számú tevékenységet gyakorló luxemburgi társaságok számára hozzáférhető, megerősíti ezt az értékelést. Valójában a szóban forgó mentességi rendszer kedvezményeiben való részesülés céljából minden, a befektetéseit hasznosítani kívánó vállalkozásnak elkülönült jogi személyt kell létrehoznia Luxemburgban, amely célja kizárólag az 1929. évi jogszabály által engedélyezett tevékenységek gyakorlása lesz. Egy ilyen szerkezet létrehozása így a befektetési tevékenység szokásos költségeihez hozzáadódó befektetésekkel jár. Csak a csoportszerkezettel, valamint jelentős, és a részesedések kezelésére és finanszírozására vonatkozó tevékenységekre szolgáló szerkezet Luxemburgban történő létrehozásához elegendő gazdasági forrásokkal ([30]) rendelkező vállalkozások vannak abban a helyzetben, hogy részesüljenek e rendszer előnyeiből. A mentesített milliárdos holdingokról van szó például.

Állami források

(84) A szóban forgó rendszer alkalmazásából származó előnyök állami eredetét illetően helyénvaló emlékeztetni arra, hogy a támogatás fogalma általánosabb, mint a szubvencióé, mivel az nem csak a pozitív szolgáltatásokat, mint maga a szubvenció is, foglalja magában, hanem azokat a beavatkozásokat is, amelyek különböző formában könnyítenek azokon a terheken, amelyek általában egy vállalkozás költségvetését terhelik, és amelyek ennél fogva anélkül, hogy a szó szoros értelmében vett szubvenciók lennének, hasonló jellegűek és azzal azonos hatásúak ([31]). Ebből az következik, hogy a szóban forgóhoz hasonló rendszer, amely révén a hatóságok bizonyos vállalkozásoknak mentességet adnak az általában kötelező adó alól, bár nem tartalmazza állami források átruházását, a kedvezményezetteket a többi adóalanynál kedvezőbb pénzügyi helyzetbe hozza, és a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatásnak minősül ([32]). Ennél fogva ebben az esetben, bár a mentesített 1929-es holdingok rendszerének alkalmazásából eredő mentességek nem állami források átruházásában nyilvánulnak meg, nem lehet tagadni, hogy adóbevételek elvesztését okozzák, és így állami finanszírozást képeznek.

([30]) Lásd az Elsőfokú Bíróságnak a fenti 27. lábjegyzetben említett Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét, 38-40. pont

([31]) Lásd különösen a Bíróságnak a C-143/99. sz. Adria-Wien Pipeline és Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke ügyben 2001. november 8-i ítéletét (EBHT, I-8365. o., 38. pont); a C-501/00. sz. Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2004. július 15-én hozott ítéletét (EBHT, I-6717. o., 90. pont), és az idézett ítélkezési gyakorlat; a C-66/02. sz. Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. december 15-én hozott ítéletét (az EBHT-ban még nem tették közzé, 77. pont) és a fenti 19. lábjegyzetben említett Ministero dell'Economia e delle Finanze kontra Cassa di Risparmio di Firenze ügy 131. pontját és az idézett ítélkezési gyakorlatot.

([32]) Lásd például a Bíróságnak a C-387/92. sz. Banco Exterior de España ügyben 1994. március 15-én hozott ítéletét, EBHT, I-877. o., 14. pont.

A verseny torzulása és a tagállamok közötti kereskedelem érintése

(85) Luxemburg szerint a mentesített 1929-es holdingok rendszere nem tudná torzítani a versenyt és a Közösségen belüli kereskedelmet, mivel a kedvezményezett holdingok kizárólag passzív jövedelmek kedvezményezettjei, és helyzetük nem összehasonlítható a független szolgáltatásnyújtókként tevékenykedő más szereplőkével. Ezen kívül Luxemburg szerint a Bizottság nem bizonyította, hogy a rendszer hatása a mentesített 1929-es holdingok helyzetének megerősítése a többi holdinggal szemben.

(86) A Bizottság megjegyzi, hogy az Európai Közösségek Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatából következik egyrészről az, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés torzítsa a versenyt, elegendő, hogy a támogatás kedvezményezettje versenyben álljon más vállalkozásokkal a verseny számára nyitva álló piacokon ([33]), és másrészről az, hogy az intézkedés érinti a Közösségen belüli kereskedelmet, amennyiben az állam által adott pénzügyi támogatás megerősíti egy vállalkozás helyzetét a Közösségen belüli kereskedelemben más versenytárs vállalkozáséhoz képest ([34]).

(87) A Bizottság úgy véli, hogy a mentesített 1929-es holdingok a pénzügyi ágazatba tartoznak, amelynek keretében olyan egyedi tevékenységeket végeznek, mint kölcsön nyújtása a csoport más tagjai számára, kötvények kibocsátása, számlák diszkontálása és készpénzbetétek kezelése olyan társaságok számára, amelyeket közvetlenül és közvetve ellenőriznek, és olyan csoport más társaságai számára, amelyhez a mentesített 1929-es holding tartozik, illetve tanácsadás befektetési alapok kezeléséhez. Ahogyan azt korábban már megállapították, a mentesített pénzügyi holdingok és a mentesített milliárdos holdingok az 1929-es jogszabály értelmében nagyobb működési rugalmasságot élveznek az ilyen jellegű pénzügyi tevékenységek gyakorlásában. A mentesített 1929-es holdingok az említetteken kívül jelen vannak a szabadalmak vásárlása és kezelése területén, valamint a hasznosítási engedélyeknek az általuk közvetlenül vagy közvetve birtokolt leányvállalatok nevében, illetve a csoport más társaságai számára történő megadása területén.

(88) A pénzügyi szolgáltatások közösségi piacát jellemző deregulációs folyamatnak megfelelően ebben az ágazatban a verseny főként a közös piacon a pénzügyi tevékenységek gyakorlását érintő intézményi korlátozások megszüntetésén, valamint az e tevékenységek – amennyiben azok összehasonlíthatók – gyakorlása feltételeinek átláthatóságán és egyenlőségén alapul. A versenyt azonban torzítja ez a rendszer, mivel a mentesített 1929-es holdingok a Luxemburgban az e tevékenységekből eredő jövedelmekre általában alkalmazandó közvetlen adók alól teljes adómentességet élveznek, miközben e tevékenységek adókötelesek,

([33]) Az Elsőfokú Bíróság T-214/95. sz. Het Vlaamse Gewest kontra Bizottság ügyben 1998. április 30-án hozott ítélete, (EBHT, II-717. o.)

([34]) A 730/79. sz. Philip Morris kontra Bizottság ügyben 1980. szeptember 17-én hozott ítélet, EBHT, 2671. o., 11. pont

ha független, vagy olyan szolgáltatók gyakorolják, amelyek nem a mentesített 1929-es holding egyedi formájában tevékenykednek.

(89) Továbbá, figyelembe véve azt a tényt, hogy a mentesített 1929-es holding jogi formáját gyakran a nemzetközi léptékű, vagy olyan csoportok választják meg, amelyek tevékenységei több ágazatra terjednek ki – különösen a kereskedelemre –, a tagállamok közötti kereskedelem a mentesített 1929-es holdingok szolgáltatásait igénybe vevő multinacionális kereskedelmi társaságoknak adott adókedvezmények miatt érintett. Ezen felül a mentesített 1929-es holdingok csoporton belüli szolgáltatásokat nyújtanak, és bizonyos korlátozásokkal beavatkozhatnak azon társaságok ipari és kereskedelmi tevékenységeibe, amelyekben részesedéssel rendelkeznek, ami teljes mértékben gazdasági tevékenységnek minősül, ahogyan azt a Bíróság a nemrég hozott *Fondazione Cassa di Risparmio di Firenze* ügyben hozott ítéletében ([35]) megerősítette. Mindezen okok miatt a kereskedelem érintettsége és a verseny torzítása is megjelenik azon csoportok szintjén, amelyekhez a mentesített 1929-es holdingok tartoznak, az e csoportok által folytatott kereskedelmi tevékenység miatt.

(90) E következtetéseket megerősítette a szóban forgó adómentességek által gyakorolt azon fontos hatás meglétének megállapítása, amely Luxemburg, mint kiváltságos pénzügyi hely választásában nyilvánul meg. E tekintetben a Bizottság helyénvalónak ítéli a sajtóban megjelent cikkekre ([36]) hivatkozni, amelyek szerint a luxemburgi pénzügyi rendszer a holdingok adómentességének rendszerén alapul. Ez olyan jellegű tényezőnek minősül, amelyből megállapítható, hogy a multinacionális pénzügyi társaságok a luxemburgi holdingok szerkezetét – köztük az 1929 holdingokét –, használják fel az adóterheik minimalizálására. Ezen újságcikkek szerint Luxemburgban mintegy 15 000 bejegyzett, mentesített 1929-es holding található.

(91) A luxemburgi hatóságoktól a mentesített 1929-es holdingok által megvalósított összesített üzleti forgalom megállapítását lehetővé tévő adatok hiányában a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem lehet tagadni e rendszer jelentőségét a luxemburgi pénzügyi ágazat tekintetében, sem pedig a verseny és a kereskedelem abból eredő torzulásának fontosságát.

Összeegyeztethetőség

(92) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állami támogatást, amelyben a mentesített 1929-es holdingok részesülnek, nem lehet a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinteni. E tekintetben helyénvaló kimondani, hogy a luxemburgi hatóságok nem hivatkoztak egyetlen olyan érvre sem, amely szerint a Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott eltérések valamelyike alkalmazható lenne ebben az ügyben.

(93) A Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eltérések, amelyek a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatásokra, a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatásokra, valamint a Németországi Szövetségi Köztársaság bizonyos területeinek nyújtott támogatásokra vonatkoznak, nyilvánvalóan nem alkalmazhatók ebben az esetben.

(94) Ugyanez a helyzet a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott eltérés esetében, amely lehetővé teszi az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatások engedélyezését, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság. Hasonlóképp nem lehet a rendszert a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében sem közös európai érdeket szolgáló projektnek, sem pedig a luxemburgi gazdaságban bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére vonatkozó projektnek tekinteni. Még kevésbé lehet célja az említett Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének d) pontja értelmében a kultúra és a kulturális örökség megőrzésének előmozdítása.

(95) Tekintettel végül a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjára, amely megengedi az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatásokat, amennyiben azok nem befolyásolják hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekkel ellentétes mértékben, a Bizottság megállapítja, hogy a mentesített 1929-es holdingok számára adott adókedvezmények nem kapcsolódnak befektetésekhez, munkahelyteremtéshez vagy egyedi projektekhez. Egyszerűen azon terhek csökkentésében állnak, amelyeket az érintett társaságoknak a tevékenységük gyakorlása során általában viselniük kellene, és ezért azokat működési állami támogatásoknak kell tekinteni. A Bizottság állandó gyakorlatának megfelelően az ilyen támogatások nem tekinthetők a közös piaccal összeegyeztethetőnek, amennyiben nem meghatározott tevékenységek vagy gazdasági ágazatok fejlődését könnyítik meg, és ha időben nem korlátozottak, nem degresszívek, illetve nem arányosak az egyedi gazdasági hátrányok ellensúlyozásához szükséges mértékben.

(96) A Bizottság megjegyzi, hogy az az egyszerű tény, amely szerint az adókedvezményeket kizárólag a Luxemburgban mentesített 1929-es holdingként bejegyzett társaságoknak szánják, ellentétesnek tűnik az ebben az országban is letelepedett, de más tagállamban létrehozott gazdasági jogi személyek letelepedési szabadságának elvével ([37]).

(97) A Bizottság ennek kapcsán megállapítja, hogy Luxemburgban csak a társasági formában létrehozott vállalkozások részesülhetnek a luxemburgi adórendszer által a mentesített 1929-es holdingoknak kínált előnyökből, és hogy ezt a körülményt az említett adórendszer jellege nem indokolja. Úgy tűnik, hogy a mentesített 1929-es holdingokhoz hasonló tevékenységet – különösen a Szerződés 43. cikkének értelmében vett külföldi társaság állandó telephelyén, képviseletén vagy fióktelepén keresztül – gyakorló külföldi

([35]) A 19. lábjegyzetben említett Ministero dell'Economia e delle Finanze kontra Cassa di Risparmio di Firenze ítélet, EBHT, 112. pont

([36]) Lásd a Carlo Thelennel, a luxemburgi kereskedelmi kamara tagjával készült interjút, amely az International Herald Tribune 2006. február 9-i számában jelent meg.

([37]) A Bíróságnak a C-307/97. sz. Saint-Gobain ügyben 1999. szeptember 21-én hozott ítélete, EBHT, I-6161. o.

vállalkozás nem részesülhet a mentesített 1929-es holdingok rendszere által meghatározott előnyökből. Ebben az összefüggésben a Bizottság nem fogadhatja el a luxemburgi hatóságok azon kötelezettségvállalását, hogy nem ellenzik az 1929. július 31-i törvény címén fennálló mentességi jogállás kiterjesztését azon külföldi társaságok Luxemburgban található állandó telephelyeire, amelyek megfelelnek az 1929. július 31-i törvény feltételeinek. Valójában a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése nem az állami beavatkozások okai vagy céljai alapján tesz különbséget, hanem azok hatása szerint határozza meg azokat ([38]). A Bizottság így megerősíti azt az előzetes értékelését, amely szerint a szóban forgó rendszer a Luxemburgban letelepedett társaság formájában megalakított holdingokhoz képest előnytelen elsősorban a Luxemburgban működő azon külföldi társaságok számára, amelyek nem alakulnak a luxemburgi jog szerinti társasággá. Ez a megkülönböztetés így a Szerződéssel ellentétes akadályt jelenthet a külföldi társaságok Luxemburgban történő letelepedése számára, és ezért összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

(98) A Bizottság e tekintetben emlékeztet arra, hogy a Szerződés 88. cikkében előírt eljárás soha nem okozhat a Szerződés más különleges rendelkezéseivel ellentétes eredményt. Így azon állami támogatásokat, amelyek néhány szabálya ellentétes a Szerződés más rendelkezéseivel, a Bizottság nem nyilváníthatja a közös piaccal összeegyeztethetőnek ([39]). Ebben az ügyben – ahogyan azt korábban megállapították – úgy tűnik, hogy a szóban forgó rendszer nem hoz hasznot a Luxemburgban a Szerződés 43. cikke értelmében vett állandó telephely, kirendeltség vagy fióktelep formájában működő másodlagos létesítmény útján tevékenykedő adóköteles külföldi társaságok számára. Ha egy tagállam – akár közvetve – adókedvezményt ad a területén székhellyel rendelkező vállalkozásoknak, de nem adja meg ugyanazt a kedvezményt egy másik tagállam területén székhellyel, de Luxemburgban másodlagos létesítménnyel rendelkező vállalkozásoknak, akkor az e két kedvezményezetti kategória közötti bánásmódbeli különbséget a Szerződés lényegében tiltani fogja, amennyiben objektív helyzetük tekintetében nincs semmilyen különbség közöttük.

(99) Tekintettel a fenti megfontolásokra a Bizottság úgy véli, hogy a szóban forgó rendszer nem tekinthető a közös piaccal összeegyeztethetőnek.

VI. **KÖVETKEZTETÉSEK**

(100) A Bizottság megállapítja, hogy a mentesített 1929-es holdingokra Luxemburgban alkalmazandó adórendszer a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatás, és hogy az említett Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott eltérések egyike sem alkalmazható rá. A Bizottság azt is megállapítja, hogy a 2005. június 21-i törvénnyel bevezetett, a 1929-es holdingok rendszerére vonatkozó módosítások ellenére a rendszer továbbra is megad minden szóban forgó adókedvezményt, bár az említett rendszer kedvezményezettjeinek a száma azon holdingokra korlátozódik, amelyek az osztalékaik kevesebb, mint 5 %-át kapják 11 %-nál alacsonyabb társasági adóra kötelezett külföldi társaságoktól, valamint azon holdingokra, amelyek legalább 11 %-os társasági adóra kötelezett külföldi társaságok által, vagy luxemburgi társaságok által fizetett osztalékot kapnak A Bizottság ebből megállapítja, hogy a mentesített 1929-es holdingokra Luxemburgban alkalmazandó, a 2005. június 21-i törvénnyel módosított adórendszer a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatás, és hogy az említett Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott eltérések egyike sem alkalmazható rá.

(101) A Bizottság megállapítja, hogy az 1929. évi jogszabály által biztosított mentességi rendszer a Szerződés hatálybalépése óta alapvetően nem változott. A Bizottság tehát úgy véli, hogy ez a rendszer a 659/1999/EK rendelet 1. cikke b) pontjának i. alpontja értelmében létező támogatásnak minősül. A Bizottság úgy véli, hogy a mentesített 1929-es holdingok rendszerére vonatkozó, a 2005. június 21-i törvényben előírt módosítások nem vezetnek be új támogatási elemet, és nem növelik a kedvezményezettek számát; az intézkedés következésképpen megőrzi létező támogatás jellegét.

(102) A luxemburgi hatóságok arra az érvre hivatkoztak, amely szerint a Bizottság jóváhagyta a 2005. június 21-i törvénnyel bevezetett módosításokat a Tanács „magatartási kódexszel" foglalkozó azon csoportjának keretében, amelyet a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódex ([40]) alapján a káros adóintézkedések vizsgálatára hoztak létre, és hogy a mentesített 1929-es holdingok rendszere következésképpen összeegyeztethető a Szerződéssel. A Bizottság először megállapítja, hogy a 87. cikk nem zárja ki az alkalmazási köréből az adóintézkedéseket, bármilyenek is legyenek azok. Ezt követően a Bizottság megállapítja, hogy sem az 1929. július 31-i törvényt, sem pedig egyetlen módosítását – beleértve a 2005. június 21-i törvény által bevezetetteket is – nem jelentették be a Bizottságnak a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének értelmében. Következésképpen a Bizottságnak nem volt alkalma határozni a szóban forgó rendszernek az állami támogatási szabályokkal való összeegyeztethetőségéről.

(103) Ennél fogva semmilyen következtetést nem lehet levonni abból a tényből, hogy a Bizottság részt vett a „magatartási kódexszel" foglalkozó csoport munkájában, amelynek célja a szóban forgó adóintézkedés káros jellegének megvizsgálása volt. Ebben az összefüggésben elég arra emlékeztetni, hogy az adórendszerekre vonatkozó, állami támogatások szempontjából folytatott vizsgálati eljárás jogilag független a „magatartási kódexszel" foglalkozó csoport munkájától. Ezen kívül a mentesített 1929-es holdingok „magatartási kódexszel" foglalkozó csoport által vizsgált rendszerének korlátozottabb volt az alkalmazási köre, mint az e határozat által meghatározott rendszeré. Valójában az említett csoport által végzett vizsgálat kizárólag a mentesített 1929-es holdingok által szerzett osztalékok mentességére vonatkozott.

([38]) A Bíróságnak a C-159/01. sz. *Hollandia kontra* Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítélete, az EBHT-ban még nem tették közzé, 51. o. és az idézett ítélkezési gyakorlat.

([39]) A C-156/98.sz. Németország kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítélet, EBHT, I-6857. o.

([40]) Lásd a 2. lábjegyzetet

(104) Ebből következik, hogy e vizsgálat nem akadályozhatja meg a Bizottságot abban, hogy elvégezze ezt az értékelést, és nem kérdőjelezheti meg a Bizottság azon következtetését, amely szerint a mentesített 1929-es holdingok rendszere, amelyet a 2005. június 21-i törvény által módosított 1929. július 31-i törvény szabályoz a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.

(105) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy véget kell vetni a mentesített 1929-es holdingokra alkalmazandó adórendszer által meghatározott különböző előnyök nyújtásának úgy, hogy azokat megszüntetik vagy módosítják annak érdekében, hogy a közös piaccal összeegyeztethetővé tegyék őket. Az e határozatról szóló értesítés időpontjától számítva az e rendszer által meghatározott előnyöket vagy annak összetevőit nem lehet megadni a mentesített 1929-es holding formájában bejegyzett új kedvezményezett társaságok számára. A luxemburgi hatóságok legkésőbb 2006. december 31-ig ilyen értelemben módosítják a jogszabályaikat.

(106) Tekintettel a meglévő mentesített 1929-es holdingtársaságokra, amelyek jelenleg az e határozatban bemutatott adómentességi rendszer kedvezményezettjei, a Bizottság elismeri, hogy a rendszer létező támogatási jellege meggátolja az e határozat időpontja előtt nyújtott minden támogatás behajtását.

(107) A Bizottság tudomásul veszi azt a tényt, hogy harmadik érdekelt személyek nem terjesztettek elő észrevételeket vagy bármely hasznos adatot annak megállapítására, vajon fennáll-e a szóban forgó rendszer kedvezményezettjei részéről olyan jogos elvárás, amely különleges átmeneti intézkedéseket indokolna e támogatási program megszüntetése előtt. A Bizottság megvizsgálta egyébként az 1929-es holdingok finanszírozási tevékenységeiről a luxemburgi hatóságok által benyújtott adatokat, és az említett hatóságok által a jelenlegi kedvezményezettek részéről fennálló jogos elvárásra vonatkozóan benyújtott érveket. Azok célja, hogy lehetővé tegyék az említett kedvezményezettek számára, hogy a teljes megszüntetés előtt átmeneti időszakra fenntartsák a rendszer hatásait.

(108) E tekintetben a Bizottság első sorban úgy értékeli, hogy figyelembe véve a Bíróság 2006. június 22-i ítéletét ([41]), sem Luxemburg, sem pedig a rendszer kedvezményezettjei nem hivatkozhatnak jogos elvárásra a mentesített 1929-es holdingok rendszerének fenntartásával kapcsolatban a Tanács által (a „magatartási kódexszel” foglakozó csoport összefüggésében) a károsnak ítélt rendszer elemeinek felszámolására megállapított átmeneti időszakban. A Szerződés 87–89. cikkein alapuló állami támogatási rendszer és ezen eljárás tárgya valójában különbözik a fenti munkák keretében tett tanácsi fellépéstől.

(109) A Bizottság másodsorban úgy értékeli, hogy a mentesített 1929-es holdingok adórendszere állandó jellegű rendszer. Mint ilyen, a kedvezményezettek elvileg nem hivatkozhatnak a szóban forgó rendszer fennmaradásával kapcsolatos jogos elvárásra a mentességgel érintett adóéven túl. A Bizottság megállapítja különösen, hogy a mentesített 1929-es holdingok rendszere nem függ a kedvezményezettek által megvalósított egyedi befektetésektől, hanem az említett holdingok által az érintett adózási időszakban szerzett jövedelmek mentesítésére korlátozódik.

(110) El kell ismerni azonban, hogy a mentesített 1929-es holdingok rendszere még mindig az 1929. július 31-i törvény hatálya alá tartozik, amelyet a kihirdetése óta jelentősen nem módosítottak. Még ha egy ilyen hosszú élettartam (76 év) nem is minősülhetne a fennmaradás, vagy az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak való megfelelés biztosítékának, azt az érzést kelthette a kedvezményezettekben, hogy a tevékenységeikre vonatkozó adórendszer nem fog ilyen hirtelen véget érni, és ez utóbbiak tekintetében joguk van a folytonosság ésszerű kilátására. Az 1929-es holdingok tevékenysége egyébként közép és hosszú távú finanszírozásokban valósul meg. Ez a tevékenység különbözik a rövid távú pénzügyi *trading*-től, és nem érhetné be az időbeli stabilitás hiányával.

(111) Igaz egyébként az, hogy a meglévő 1929-es holdingok olyan multinacionális csoportok keretén belül, amelyekhez tartoznak, ténylegesen következetes befektetéseket valósítottak meg. E befektetések célja különösen a multinacionális csoportok infrastruktúrájának létrehozása és fejlesztése azok kereskedelmi tevékenysége fejlődésének összehangolása és előmozdítása érdekében. Jogállásuk megkérdőjelezése így kényes és összetett újjászervezési műveletekhez vezet majd, amelyekhez viszonylag jelentős határidőkre lesz szükség.

(112) Ugyanígy közép és hosszú távú kötelezettségvállalásokat tettek a személyzettel és külső szolgáltatásnyújtókkal kapcsolatban, hogy lehetővé tegyék a holdingok számára az olyan multinacionális csoportokra vonatkozó tevékenységek elvégzését, amelyekhez tartoznak. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a luxemburgi hatóságok szerint jelenleg közel 13 000 aktív 1929-es holding található Luxemburgban, és ezek hozzájárulnak az ország, mint nemzetközi pénzügyi helyszín vonzerejéhez, amelynek aktív népessége egyébként 110 000 munkavállalóra korlátozódik. A Bizottságnak így figyelemmel kell lennie azokra a viszonylag jelentős következményekre, amelyeket a mentesített 1929-es holdingok rendszerének azonnali megszüntetésére vonatkozó határozat okozhatna a luxemburgi foglalkoztatásban és gazdasági fejlődésben.

(113) A fentiek figyelembe vételével a Bizottság ésszerűnek ítéli egy átmeneti időszak biztosítását az e határozat időpontjában meglévő mentesített holdingok számára. Ez az átmeneti időszak 2010. december 31-én ér véget. Azonban azok a társaságok, amelyek 2010. december 31-ig továbbra is részesülnek az 1. cikkben meghatározott rendszer kedvezményeiből, nem ruházhatják át visszterhesen a tőkéjüket akár részben akár egészben ezen átmeneti rendszer teljes időtartama alatt, abból eredően, hogy –

([41]) A Bíróságnak a C-182/03. és C-217/03. sz. *Belgium és Forum 187 Asbl kontra* Bizottság egyesített ügyekben 2005. június 22-án hozott ítélete, az EBHT-ban még nem tették közzé, 150–154. pont

figyelembe véve holdingtársaság jellegüket –, amennyiben a részeiket átadják, többé nem érvényesíthetnék a jogos elvárás elvét az adómentesség rendszerének folytatása tekintetében. A 2011. január 1-jétől szerzett jövedelmek mentesítése tekintetében a mentesített 1929-es holdingok javára szóló mentességi rendszer alkalmazása így jogellenes, és a megadott kedvezmények behajtására ad lehetőséget.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT

1. cikk

A Luxemburgban az 1929. július 31-i törvény alapján a mentesített holdingtársaságok (a továbbiakban: „mentesített 1929-es holdingok") javára szóló, jelenleg hatályos adórendszer a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatási program.

2. cikk

Luxemburgnak meg kell szüntetnie az 1. cikkben meghatározott támogatási programot, vagy azt úgy kell módosítania, hogy legkésőbb 2006. december 31-ig összeegyeztethetővé tegye a közös piaccal.

Az e határozatról szóló értesítés időpontjától számítva e rendszer előnyeit, vagy annak összetevőit nem lehet többé új kedvezményezettek számára juttatni.

Az 1. cikkben meghatározott rendszer kedvezményeiben az e határozat időpontjáig részesülő mentesített 1929-es holdingtársaságok tekintetében a rendszer hatásai legkésőbb 2010. december 31-ig meghosszabbíthatók. Azok a társaságok azonban, amelyek 2010. december 31-ig továbbra is részesülnek az 1. cikkben meghatározott rendszer kedvezményeiben, ezen átmeneti mentesítési rendszer teljes időtartama alatt nem ruházhatják át visszterhesen a tőkéjüket sem részben, sem egészben.

3. cikk

Luxemburg az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a határozatnak való megfelelés érdekében hozott intézkedésekről.

4. cikk

Ennek a határozatnak a Luxemburgi Nagyhercegség a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2006. július 19.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja